

Ένα είναι το πρόβλημα, η αμαρτία.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Αν προσέξουμε, θα δούμε ότι και στον νου μας και στην καρδιά μας δεν είναι ο Θεός. Πολλά άλλα πράγματα είναι. Θεωρητικά μόνο είμαστε με τον Θεό, αφού και την ώρα που προσευχόμαστε ή που είμαστε στην εκκλησία, πάλι θα πιάσουμε την καρδιά μας να είναι αλλού. Βέβαια, θέλουμε δεν θέλουμε, αφού η καρδιά συνήθισε να ρουφάει το φαρμάκι της αμαρτίας, να ζει με αυτό, κατά κει θα πάει, που το νιώθει σαν γλύκα. Δεν είναι θάνατος το ναρκωτικό; Και όμως, όλοι οι ναρκομανείς το νιώθουν σαν το πιο γλυκό πράγμα. Έτσι είναι και η αμαρτία.

Γι' αυτό, ενόσω έχουμε σώας τας φρένας, να ακούσουμε τι λέει ο Χριστός, να πιστέψουμε ότι λέει την αλήθεια και να βάλουμε τον εαυτό μας να ζήσει σύμφωνα με την αλήθεια, ό,τι κι αν μας στοιχίσει. Η κοινωνία μας με τον Θεό δεν είναι απλώς ηθική βελτίωση, μια βελτίωση του χαρακτήρα. Είναι παρουσία της δυνάμεως, της ενεργείας του Θεού μέσα στον άνθρωπο.

Ένα είναι το πρόβλημα, η αμαρτία. Και επειδή ο άνθρωπος δεν θέλει να δει το ένα αυτό πρόβλημα, από εκεί και πέρα δημιουργεί προβλήματα

και φορτώνεται με προβλήματα. Σπάνια να βρεθεί κάποιος να πει: «Θεέ μου, ό,τι και να πάθω, εσύ το ξέρεις. Την αμαρτία μου θέλω να συγχωρήσεις, την ψυχή μου από την ασθένεια της αμαρτίας να γιάνεις». Τα άλλα άφησέ τα. Όλα θα τα τακτοποιήσει ο Θεός, χωρίς να χρειαστεί εμείς να πούμε τίποτε.

Δεν καλούμαστε να δούμε την αμαρτία και μετά να βουλιάξουμε στην κατάθλιψη, στην απελπισία. Όχι. Ο γιατρός, ο θεραπευτής περιμένει. Είναι παρών. Είναι ο Κύριος. Πάντοτε, χωρίς καμία εξαίρεση, ο Χριστός σ' εκείνον ο οποίος θα τον πλησιάσει και θα του πει: «Χριστέ μου, ό,τι θέλεις κάνε με, όλα ας τα στερηθώ, μόνο εσένα να μη χάσω», πάντοτε ο Χριστός θα δώσει χαρά· χαρά τόση που ο άνθρωπος δεν μπορεί να τη βαστάξει!

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Πνευματικά Μηνύματα 2017”, σελ. 11, 92.